

adoptionssager osv., og det kan da ikke være rigtigt, at fordi man er højesteretsdommer, kan man ikke blive kritiseret. Det ville være helt toset, hvis man ikke kunne blive kritiseret for noget, man havde lavet, før man blev højesteretsdommer. Så ville det da være helt ejendommeligt.

Jeg synes jo nok, at Venstre er skredet gevaldigt på disse sager i forhold til, hvor jeg havde troet, vi havde Venstre herne. Jeg er ikke så overrasket over De Konservative, men jeg håber da meget, at fru Birthe Rønn Hornbech i overensstemmelse med, hvad hun plejer at sige, er på retsbeskyttelsens, på den lille mands side i disse sager og ikke har tænkt sig at indskrænke Ombudsmandens kompetence. Selv om det meget ofte – og det tror jeg fru Birthe Rønn Hornbech og jeg er enige om – ikke er politisk populært og man kommer til at træde på nogle mennesker, der sidder med magten rundt omkring, vil vi jo gerne have, at folk kan få den beskyttelse ikke af en fjern, statslig myndighed, men af vores egen Ombudsmand.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Poul Qvist Jørgensen er ked af og lidt utilfreds med, at jeg og den konservative folketingsgruppe har nøjagtig den samme holdning i dag, som vi havde den 11. december 1994, og det er rigtigt, at holdningen ikke har skiftet i de 11 måneder. Nu ved jeg godt, at der var en socialdemokratisk statsminister, der engang sagde, at man har et standpunkt, til man tager et nyt, og det skal han ikke høre onde ord om fra min side, for det er da et fornuftigt synspunkt, at man indimellem kan blive klogere; men det er måske ikke så fornuftigt, hvis man stort set i alle sager med 11 måneders varsel skifter holdning til det diametralt modsatte.

Vi har lyttet med stor opmærksomhed og deltaget i den debat, der har været i Retsudvalget, og til det, forskellige kloge folk har sagt for og imod, men jeg kan bare konstatere, at vores holdning på det område er den samme, som den var for 11 måneder siden, og ihvorvel man kan skifte standpunkt indimellem, hvis man bliver klogere, håber jeg da, hr. Poul Qvist Jørgensen også vil anerkende, at der ikke er noget galt i, at man indimellem holder fast i et standpunkt, fordi man stadig væk synes, at det standpunkt er det rigtige.

Det er det, som jeg personligt og som den konservative folketingsgruppe giver udtryk for i

dag. Vi synes, at det, vi sagde for 1 år siden, stadig væk er det rigtige.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil sige, at for mit eget vedkommende mener jeg ikke, det henhører under mig eller Venstres folketingsgruppe her i Folketingssalen og uden rettergang at konstatere, at der skulle være højesteretsdommere, der har fået ørerne i maskinen, som fru Margrete Auken så klædeligt sagde det. Hvis fru Margrete Auken kan dømme om det uden rettergang, skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i det.

Jeg trøster mig med, at den socialdemokratiske ordfører forstod, hvad jeg mente, nemlig at arbejdet, som jeg synes har været grundigt og frugtbart, har rejst nye spørgsmål, og at der også er en udvikling i gang med nye sager hos Ombudsmanden. Så stillede jeg stiltfærdigt det spørgsmål, om vi ikke skulle også se på det, uden at jeg, som fru Margrete Auken pådutter mig, overhovedet tog stilling til noget som helst. Jeg rejser nogle spørgsmål, og det mener jeg sådan set, vi har pligt til under udvalgsarbejdet, for at vi kan blive klogere; nogle af os synes godt, vi kan blive klogere.

Til sidst vil jeg sige til fru Margrete Auken, at jeg siger, hvad jeg mener, også selv om det ikke er – for nu at bruge fru Margrete Aukens eget udtryk – politisk populært hos fru Margrete Auken.

Formanden:

Så er det fru Margrete Auken, og dernæst er vi tilbage i ordførerrækken med hr. Bjørn Elmquist.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nej, det var godt, at fru Birthe Rønn Hornbech sagde, hun ikke havde taget stilling til det. Og jeg har nu aldrig ment, at vi skulle være enige; det var faktisk ikke det, jeg sagde. Jeg sagde bare, at jeg plejer at have lidt mere respekt for sådan selvstændig dømmekraft, også i forhold til, at fru Birthe Rønn Hornbech er villig til at tage sådan nogle slagsmål med sit eget bagland – at vi må tage dem med hinanden ind imellem, det giver sig selv.

Og så vil jeg godt lige anholde: Jeg brugte udtrykkelig ordene ørerne i maskinen – nej, nu kan man ikke engang sige anholde, så kan det også gå galt, uden at vi har et grundlovsforhør